

i dette Øjemed i 1910 nedsat en Kommission, som i 1911 afgav Betænkning over denne Sag, og denne Betænkning var Grundlag for det Revisionsforslag, som den daværende Indenrigsminister i Fjor fremsatte i Folketinget. I Fjor naaede det ikke længere end at blive vedtaget ved tredje Behandling i Folketinget. Det kom da ikke til Behandling i Landstinget. Men den nuværende højtærede Indenrigsminister har jo i Aar paa ny forelagt Sagen i Folketinget i en lidt forandret Skikkelse. Og nu har vi altsaa Lovforslaget igen og i alt Fald saa tidligt, at vi kan faa det til Behandling — om vi kan faa det vedtaget, ved jeg ikke, men jeg vil haabe det, det vil jo vise sig. Lovforslaget kommer denne Gang i en lidt anden Affattelse end i Fjor. Det er dog ikke større Forandringer, der er foretagne i Loven af 1892; Hovedprincipperne: Frivillighed og Hjælp til Selvhjælp er uforandrede. Kun med Hensyn til visse Enkeltheder er der foretaget visse Forandringer, men med Hensyn til disse Forandringer kan jeg fatte mig kort og næsten helt springe dem over, da Ministeren i sit Indledningsforedrag jo har gennemgaaet dem Punkt for Punkt. Jeg skal kun sige, at jeg billiger de allerfleste af disse Forandringer, og jeg synes, de fleste af dem indeholder ret væsentlige Forbedringer, og særlig finder jeg det udmærket, at det nu bestemmes i § 6, at Medlemmer af Sygekasserne, der er blevet bemidlede i Sygekassernes Forstand, kan alligevel faa Lov til at blive i Sygekasserne som nydende Medlemmer, kun paa Betingelse af, at Statskassetilskuddet jo falder bort, og det maa de saa selv erstatte. Den højtærede Minister udtalte i sit Indledningsforedrag, at han havde haft nogen Betænknelighed ved denne Bestemmelse, da der saaledes kunde blive to Slags Medlemmer i Sygekasserne, en Slags, som fik Statstilskud, og en anden Slags, som ikke fik det, og at det maaske kunde blive nødvendigt at have to Afdelinger i Sygekasserne. Jeg kan ikke forstaa Ministerens Betænkneligheder i denne Henseende. Thi set fra Sygekassernes Standpunkt, og det er dog det, det kommer an paa, bliver Forholdet jo indadtil uforandret; der bliver kun den eneste Forskel udadtil, at Statskassen betaler Tilskuddet for det store Flertal af Medlemmerne, og det lille Antal af Medlemmerne, der er bemidlede, betaler selv nøjagtig det forøgede Bidrag, som Statstilskuddet udgør, og de skal ikke nyde nogen som helst Begunstigelse af Kasserne frem-

for de ubemidlede. Jeg synes derfor, at set fra Sygekassernes Standpunkt bliver Forholdet ganske det samme, som om alle Medlemmer var ubemidlede, og det kan være Sygekasserne ganske ligegyldigt, enten der er et større eller et mindre Antal bemidlede Medlemmer i Kasserne; jeg kan ikke se andet. Dernæst synes jeg ogsaa, det er en udmærket Bestemmelse i § 6, at Personer, der paa Grund af Bemidlethed er blevet udelukket fra de anerkendte Sygekasser, nu faar Lov til at vende tilbage til disse og igen blive nydende Medlemmer uden Hensyn til Alder eller Helbred, blot at de altsaa, dersom de fremdeles befindes at være bemidlede i Sygekasselovens Forstand, selv skal erstatte Sygekasserne det Tilskud, som Statskassen bevilger Sygekasserne til de andre Medlemmer, men ikke til de bemidlede. Jeg skal dog ogsaa lige nævne, at jeg finder, at den Forandring, der er foretaget i Beregningen af det flydende Statstilskud i § 13, er en stor Forbedring. Ministeren nævnede jo, at efter den bestaaende Lov fordeler man det flydende Statstilskud efter Medlemsbidraget, men efter Lovforslaget skal det fordeles efter visse af Sygekassens Ydelser. Jeg er ganske overbevist om, at det sidste Fordelingsprincip er langt det rimeligste og mest rationelle. I samme Paragraf er der givet Kommunen Ret til uden Samtykke af højere Myndigheder at udrede Medlemsbidraget for enkelte Medlemmer for enkelte Aar med indtil tre Fjerdedele; ogsaa dette finder jeg er en god Ændring. Om alle disse Bestemmelser har der været Enighed i det andet Ting, og, som allerede nævnt, billiger jeg dem alle, men den ændrede Fordelingsregel for det flydende Statstilskud medfører, hvad allerede den højtærede Minister og den sidste ærede Taler har gjort opmærksom paa, en Forøgelse af Statstilskuddet med henimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; i Folketingets Betænkning er det gjort op til godt 400,000 Kr., jeg tror derfor, man kan sige i alt Fald henimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er ikke uden Betænknelighed, jeg har set dette, og i den Henseende deler mit Parti ganske min Opfattelse. Naar vi saaledes stadig giver rigeligere og rigeligere ud af Statens Penge, ogsaa til Foretagender, som er i rig Udvikling og ikke synes at trænge til større Statstilskud, kommer vi naturligvis snart til det Tidspunkt, da der paa ny maa forøgede Skatter til, om ikke før, saa naar Konjunkturerne afgørende vender. Det har jo været Tanken, at